

Biblická hodina – 20.10.2022

Suspírium: „V ten deň povieš: „Ďakujem ti, Hospodin, lebo hoci si sa na mňa hneval, svoj hnev si odvrátil a potešil si ma.“ (Iz 12,1) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 136:1-14: Vzdávajte Bohu vďaku, česť...”

Modlitba

Bože, Ty, ktorý ma vidíš, ako ma nájdeš? Bože, Ty, ktorý ma počuješ, ako ma vypočuješ? Ďakujem Ti, že aj dnes môžem po Tebe túžiť a čakať na to najmúdrejšie učenie Tvojho Slova. Ďakujem za všetko. Ďakujem, že si taký Boh, ktorý na mňa starostlivo hľadá. Ty si láska, ktorá dáva dôstojnosť. Ďakujem, že si taký Boh, ktorý ma hľadá. Ty si milujúci Otec. Tu a teraz stretávam svojich bratov a sestry v Kristovi, pretože Ty, môj Vykupiteľ a Spasiteľ, tvoríš nový svet a u Teba je i prvé a posledné slovo. Ďakujem Ti, že si môžeme podať ruky s bratmi a so sestrami a úprimne vyznať, že nič nás nerozdelí od Tvojej lásky. Ďakujem, že môžem byť členom jednej rodiny a stáť pred Tebou ako tí, ktorí slúžia tomu istému Pánovi. Prosím, zapracuj dnes skrze Ducha Svätého uprostred života hriešnika. Zostaň mojou silou, lebo si sa stal človekom, vieš čo znamená hlad, bieda a utrpenie. Stoj pri mne, aby som mohol zažiť, že si tu, a podporuješ ma a chrániš ma pred všetkými ohnivými šípmi toho zlého. Ďakujem, že ma vypočuješ pre Ježiša a pre jeho drahocennú obeť na Golgotskom kríži ma prijímaš ako vlastné dieťa. Amen.

Biblický text: Druhá Kniha Mojžišova 14. kapitola

„Hospodin povedal Mojžišovi: „Rozkáž Izraelitom, aby zmenili smer cesty a utáborili sa pred Pi-Chirótom, medzi Migdólom a morom priamo pred Baal-Cefónom. Utáborte sa naproti nemu pri mori. Faraón si bude o Izraelitoch myslieť: ‚Zablúdili v kraji, zovrela ich púšť.‘ Znova zatvrdím faraónovo srdce a bude vás prenasledovať. Na faraónovi a na celom jeho vojsku sa oslávim a Egypťania poznajú, že ja som Hospodin.“ Izraeliti tak urobili. Egypťskému kráľovi oznámili, že ľud utiekol. Srdce faraóna a jeho služobníkov sa obrátilo proti ľudu a hovorili: „Čo sme to len urobili, že sme Izraelitov prepustili z otroctva?“ Faraón dal zapriať do svojho bojového voza a svoj ľud vzal so sebou. Vzal so sebou šesťsto vybraných bojových vozov a všetky egypťské bojové vozy. Na každom z nich boli traja bojovníci. Hospodin zatvrdil srdce faraóna, egypťského kráľa, a on prenasledoval Izraelitov. Izraeliti však smelo odchádzali. Egypťania ich prenasledovali so všetkými faraónovými koňmi, bojovými vozmi, jeho jazdou a vojskom a dostihli ich, keď Izraeliti táborili pri mori pri Pi-Chiróte pred Baal-Cefónom. Keď sa faraón približoval, Izraeliti sa rozhliadli a videli, ako sa Egypťania rútia za nimi. Vtedy sa Izraeliti veľmi zľakli a volali k Hospodinovi o pomoc. Povedali Mojžišovi: „Nebolo v Egypte dosť hrobov?

Doviedol si nás sem, aby sme pomreli na púšti! Čo si nám to urobil? Prečo si nás vyviedol z Egypta? Či sme ti nehovorili už v Egypte: „Nechaj nás na pokoji, budeme slúžiť Egypťanom?“ Veď bolo lepšie slúžiť Egypťanom ako zomrieť na púšti.“ Mojžiš povedal ľudu: „Nebojte sa! Vydržte a uvidíte, že dnes vás Hospodin zachráni. Egypťanov, ktorých dnes vidíte, už nikdy neuvidíte. Hospodin bude bojovať za vás, vy sa len upokojte.“ Hospodin povedal Mojžišovi: „Prečo voláš ku mne o pomoc? Rozkáž Izraelitom, aby sa pohli! Ty zdvihni svoju palicu, vystri ruku nad more a rozdeľ ho, aby Izraeliti mohli prejsť jeho stredom po suchu. Ja však zatvrdím srdce Egypťanov, oni sa budú hnať za nimi. Na faraónovi, na celom jeho vojsku, na jeho bojových vozoch a na jeho jazdcoch sa oslávim. Egypťania poznajú, že ja som Hospodin, keď sa oslávim na faraónovi, na jeho bojových vozoch a na jeho jazdcoch.“ Nato sa Boží anjel, ktorý predchádzal Izraelitov, zdvihol a šiel za nimi. Oblačný stĺp pred nich sa tiež zdvihol a postavil sa za nich. Takto sa dostal medzi tábor egyptský a izraelský. Oblak bol na jednej strane temný a na druhej osvecoval noc, takže sa po celú noc nemohli priblížiť jedni k druhým. Mojžiš vystrel ruku nad more a Hospodin po celú noc zaháňal more prudkým východným vetrom a vysušil ho. Voda sa rozdvajila. Izraeliti šli stredom mora po suchu. Voda stála ako múr po ich ľavej i pravej strane. Egypťania ich prenasledovali. Všetky faraónove kone, bojové vozy a jazdci sa vrhli za nimi doprostred mora. V čase rannej stráže sa však Hospodin pozrel na tábor Egypťanov z ohnivého a oblačného stĺpa a uviedol ich do zmätku. Spôsobil, že sa im z bojových vozov uvoľnili kolesá, takže len s veľkou námahou mohli napredovať. Egypťania hovorili: „Utekajme pred Izraelitmi, lebo Hospodin bojuje za nich proti Egyptu!“ Hospodin povedal Mojžišovi: „Vystri ruku nad more, aby sa vody vrátili na Egypťanov, na ich bojové vozy a jazdcov!“ Mojžiš vystrel ruku nad more a to sa nadržanom vrátilo na svoje miesto. Vody sa valili proti utekajúcim Egypťanom a Hospodin ich zalial vlnami uprostred mora. Vody sa vrátili, zaliali bojové vozy, jazdcov i všetko faraónovo vojsko, ktoré sa hnalo za Izraelitmi do mora. Ani jeden z nich neostal. Izraeliti však prešli stredom mora po suchu; vody boli ako múr po ich pravej a ľavej strane. V ten deň Hospodin vyslobodil Izraelitov z rúk Egypťanov. Izraeliti videli mŕtvych Egypťanov na morskom brehu. Keď Izraeliti videli mocnú ruku, ktorú Hospodin vystrel proti Egypťanom, ľud sa bál Hospodina, uverili Hospodinovi a jeho služobníkovi Mojžišovi.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-14. verš

Sumarizácia života Izraelcov v Egypte je už výpoveď minulosti: „Izraeliti bývali v Egypte štyristotridsať rokov. Po štyristotridsiatich rokoch presne na deň vyšli všetky Hospodinove zástupy z Egypta. Bola to noc bdenia na počesť Hospodina, keď ich vyviedol z Egypta. Táto noc bude nocou bdenia na počesť Hospodina pre

všetkých Izraelitov z pokolenia na pokolenie.” (IIMojš 12,40-42) Táto výpoveď sa však začína zmenou. Smer cesty Božieho ľudu sa zmení. Táto zmena má vzbudiť dojem, že sú v púšti stratení a blúdia. To je vylákание faraóna z vlastnej budy a následne prenasledovanie Izraelitov. Popritom srdce faraóna je zatrpknuté. Za Izraelom však stojí Hospodin. Pre Izrael bojuje sám Pán. Správa o úteku a o odchode Izraelitov je novinkou pre faraóna. Naliehanie faraóna, aby odišli za jednotlivými smrteľnými ranami, sa naplnilo: *„Faraón ešte v noci zavolať Mojžiša a Árona a povedal im: „Vstaňte! Odíďte spomedzi môjho ľudu, vy aj Izraeliti! Chodte slúžiť Hospodinovi podľa svojej žiadosti! Vezmite si svoje ovce a dobytok, ako ste žiadali, a chodte! Vyproste požehnanie aj pre mňa!” (IIMojš 12,31-32)* Odchod pod plášťom tmy. Odchod narýchlo. Odchod! Teda môžete konať to, o čo ste žiadali. Slúžiť a obetovať Hospodinovi. Egypťský kráľ si však uvedomil, keď sa nachádzajú v púšti, tu už nejde len o púť, ale o definitívny odchod. Kráľ mobilizuje svoju armádu. Pre neho tento skutok je prevrat. To je revolúcia. To je dezercia. To je v srdci. Pochybili sme. Faraón a jeho blízki uvažujú o zajtrajšku. Premýšľajú o Izraelitoch. Kráľ a jeho služobníci začali premýšľať. Zoznam bojových línii je hrozivá, ale čo s nimi bude, ak Hospodin zabojuje o Izrael? Egypťský voz. Čo všetko obsahoval? Svoje vozy i svoj ľud. V modernej dobe by sme povedali: lietadlo a letectvo. O tejto výprave rozhodol faraón. Na čele vozov stojí práve ON. Mobilizácia je rozhodnutím jedného človeka. Bojové vozy obsahovali viacčlennú posádku. Elitou obranného systému Egypta je voz, zapriahnutý kôň, dôstojník a sluha dôstojníka. Srdce faraóna je však nemenné: Zatvrdnutosť je spôsobená práve odchodom vyvoleného ľudu. Ako si to mohli dovoliť? Faraón ich za to patrične potrestá. Pustili sa za nimi. Je v tom hnev voči ľudu Boha Izraela. V konaní Izraelitov vidí nesmiernu aroganciu. Je v tom nevďačnosť Izraela a v púšti ich dohonili. Celá armáda je v pätách Izraela. Izraelitov sa zmocnil strach, lebo videli to, čo majú pred očami. Vracia sa nárek, ktorý ich charakterizoval po celý čas v Egypte. Reptajú a hodnotia svoju situáciu. Prečo to urobil Mojžiš? Čo urobil Mojžiš? Čo urobili vodcovia a faraón? Zotročený Izrael sa pýta, ako sa pýtal faraón. Všetko sa točí znova a znova okolo Egypta. Egypt, Egypt, Egypt. To je otázka faraónova, ale i Izraela. Všetko sa točí okolo nevoľnosti. Prečo? Prečo? Prečo? Mojžiš však oslovuje vlastných: *nebojte sa!* Veľký strach a zrazu: *nebojte sa!* Nariekanie nech zmĺkne, lebo treba sa postaviť. Nedívajte sa na Egypt. Ešte stále Egypt. Mojžiš vyzýva Izrael, aby sa dívali na Hospodinovu záchranu. Svoje oči z Egypta presmerujte na Hospodina. Aj nám chýba častokrát smerovka. V detstve nám častokrát rodičia svojimi ukazovákmi podali správny smer: *„TAM sa pozeraj!”* Vidieť veci ako to vidí Hospodin. Ježiš o to isté prosí vlastných učeníkov: *„Vzmužte sa! Ja som to! Nebojte sa!” (Mt 14,27)* Čistá myseľ a jasné videnie. Takto sa zbavíme strachu. Záverečné uistenie Mojžiša: *„Vy budete mlčať!”* Pôvodcom a vykonávateľom záchrany je Hospodin Izraela. Víťazstvo je a bude v Hospodinovi. Zmlknuť v nárekoch a pozeráť sa na

Hospodina. Prvé kroky Izraela k slobode sú neisté. Zlákať nepriateľa zdanlivým blúdením Izraela nie ťažké, ale ani to nekoná Izrael, ale Boh Hospodin, aby zatvrdnuté srdce raz a navždy si zapamätalo: „Ja som Hospodin!“ Počuť to z úst Mojžiša a Árona sa nezhoduje s tým, keď to človek zakúsi na vlastnej koži. Vojenská prevaha Egypta je očividná. Ako to bude? Prevažuje strach. Na pokraji mora v púšti, na pokraji záhuby s prevahou. – takto rozmýšľa Izrael. Bezvýchodiskovosť Izraela je očividná. Avšak Kto vyháňa náš strach? Počítame s Hospodinom? **„Bez viery však nie je možné zapáčiť sa Bohu. Veď kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a že odmeňuje tých, čo ho hľadajú.“ (Žid 11,6)** To čo vidíme a to čo máme zasľúbené, to je niekedy protirečenie. Ešte nič nie je naše, ale všetko uvidíme, lebo Boh je verný, a čo prisľúbil, to aj splní. Ale Boh je verný.

15-31. verš

Mojžiš v tejto chvíli narieka. Oslovuje ho Hospodin ako zástupcu ľudu. Modlí sa. Prečo sa modlíš? Modlitby, náreky môjho ľudu vznikli oveľa skôr ako tie tvoje. Ty prehovor k môjmu ľudu a daj sa do pohybu. Modlitba k Bohu nás častokrát zastaví. Je na mieste. Je potrebná, ale nie v tomto prípade. Čoho je schopný len Hospodin, to všetko zveruje Mojžišovi: **„zdvihni svoju palicu, vystri ruku nad more a rozdeľ ho...“** Boh sa odhodlá na nemožné. Boh sa rozhodne pre cestu neprejazdnú. Rozštiepi to, čo je nemysliteľné. Rozdvojí to, čo patrí do jedného celku. Všetko sa mu poddá. Všetko ho poslúcha. Všetko mu je podriadené: **„Pomocou jeho poznania sa roztvorili hlbiny a z oblakov padala rosa.“ (Prís 3,20)** Kľúčové slovo pri stvorení i pri znovu tvorení. Boží príkaz je jasný, Mojžiš poslúchol a Boh to všetko učinil. Hospodinovo dielo je završené: **ja som Hospodin a On sa oslávi i napriek zatvrdnutosti faraóna.** Jeho oslávenie je celkové zničenie Egypta. Toho, koho nepozná faraón (II Mojž 5,2), nakoniec spozná, a nie hocijak. Bude to tvrdé ponaučenie zatvrdnutému srdcu. Krutá životná skúška v tom, že v okamihu poznania Boha Hospodina pre Egyptanov sa akákoľvek možnosť skončí. Poznanie na vlastnej koži je kruté, ale pravdivé. Kým tma viedla Egyptanov, dovtedy Boh Izraelitom svietil na ich ceste. Boží nebeský služobník stojí medzi nepriateľom a vyvolenými Božími. Noc a temnota je pre Egypt najväčším nebezpečenstvom. Noc a temnota je záchrana pre Izrael. Boh sám stojí na mieste nebezpečenstva a svoj ľud prevádza na druhú stranu v bezpečí. Bezpečnú vzdialenosť od nepriateľa garantuje Hospodin. Boh preniká i do tmy, i do svetla. Je svetlom pre Izrael a hroziacou tmou pre Egypt. Je, lebo On je oslávený práve v takýchto neobyčajných skutkoch milosti.

Po svetle je prítomný ďalší prirodzený Boží pomocník: silný východný vietor. Boh Hospodin znova konal skrze Mojžiša. Mojžiš poslúchol a Božia akcia sa zrealizovala. Ľud Boží sa nachádza uprostred mora, kde Boh znova láka vojsko egyptské. Vchádzajú do mora. Vchádzajú do smršti. Vchádzajú do lákavej ponuky. Vybavené vozy sú tam, kde by nemali byť, ale Boh aj to učinil. Hospodin

však zaútočil na Egypt. V tejto polohe, v tejto situácii koná ako Spasiteľ Izraela a ničiteľ Egypta. Zaseknuté kolesá vozov a zmätok sú znakmi osobného zápasu Hospodina a faraóna. Všetko stráca na sile. Bojaschopnosť Egypta je zrazu späť. Ba dokonca Egyptania, ktorých vábil Boh proti Izraelu sa naučia bežať odušu spasenú. Vzali nohy na plecia. Dali sa na útek. Nohy, ruky, srdcia sú formované Pánom života a smrti. Hospodin bojuje za Izrael. Putovanie našich životov je formované Hospodinom, Ktorý zachraňuje vlastných a zneškodní cudzích.

Nakoniec Mojžiš sa postaví pred ľud a vystrie svoju ruku proti moru. Mojžiš to vykoná. More sa zatvorilo, uzavrelo a Boh zavládne nad Egyptom i Izraelom. Útek nie je silou Egyptanov. Zdráhanie sa nie je víťazstvom. Boh je mocný. Hospodin je najmocnejší. Nepoddá sa, ale kraľuje. Zatriasol Egyptom najprv prvorodenými a teraz i celou egyptskou armádou. Úplná prehra Egyptanov. Celkové víťazstvo Hospodina. Pripustiť realitu o Hospodinovi s vierou a láskou. Dobré je vidieť, že Hospodin spasí svoj ľud, ale či to vidíme každý deň?!

Ruka Egypta a mocná ruka Hospodina. Hospodin prevažuje Egypt, aby sa Izrael raz a navždy naučil, kto je Pánom nad svetmi. Egypt je zdrvený a zničený, Hospodin kraľuje. Viera v Hospodina je videním Izraela. Keď už teraz na vlastné oči nevidí, čo sa stalo pre jeho život, nikdy viac neuvidí to, čoho je Boh schopný. Čo videl Izrael? Všetko. To, že pre Boh zápasil s Egyptom a zvíťazil. Egypt prestal vládnuť, nárek je minulosťou a život, sloboda a spolunažívanie je realitou.

Čo znamená veriť Hospodinovi? Katastrofa Egypta. Čo znamená vidieť Mojžiša? To, že všetky požiadavky ľudu, ktoré predostreli cez Mojžiša boli prijaté. Čo znamená veriť? Nie je to ľahká cesta: Hospodin zachránil – Izrael uvidel – Ľud dostal bázeň – Ľud uveril. Zotročený život, brutalita nepriateľov je minulosťou. Myslieť podľa Hospodina a vidieť mŕtvych nepriateľov našich je ťažké: **„Hospodin sa ujíma pokorných, bezbožných ponízuje až po zem.“ (Ž 147,6)**

Strach pred Egyptom a moc Egypta sa môže zmeniť na bázeň Hospodinovu. Toto je skutočná sloboda viery, čo môže darovať iba Duch Svätý. Boh človeka zachraňuje, a to nie je len odvrát od otroctva smerom k slobode. Božia milosť je navždy oslobodzujúca. Hriechy a choroby sú minulosťou. Slepota a hluchota je preč. Boh koná, aby sme nielen žasli nad jeho činmi, ale i verili, že on je toho schopný. Údiv však nie je osobná viera: **„Ktože je to, že víchor a more ho poslúchajú?“ (Mt 8,27)** Kým človek sa len pýta, nepozná Krista. Je len neveriacim Tomášom, ktorému Ježiš sám hovorí: **„Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili.“ (Jn 20,29)** Vidieť, teda zakúsiť víťazného Krista, je spásou našich duší. Viera v Ježišovi Kristovi, je vždy viac ako vidieť. Viera je darom Ducha Svätého, Ktorý nám skrze evanjelia vznecuje v srdciach to, čo sa stalo pre nás, za nás a namiesto nás.

Víťazný Kristus z nás činí nebojácnych učeníkov, ktorým zveruje všetko: SVOJE SLOVO i SKUTOK SPÁSONOSNÝ, a to nielen pre veriacich, ale i pre nepriateľov veriacich.

Biblický text: List Židom 1. kapitola, 1-4. veršov

„Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom ústami prorokov. V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a cez ktorého stvoril aj svet. On je odblesk jeho slávy a obraz jeho podstaty a všetko udržuje svojím mocným slovom. Keď vykonal očistenie od hriechov, posadil sa po pravici Velebnosti na výsostiach.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Cisár Traján (53-117 n.l.), za ktorého Rímska ríša dosiahla najväčší rozsah, raz od mladého muža menom Jozua, ktorý veril v Boha, sa spýtal: „Vždy hovoríš, že Boh je všade prítomný. Naozaj Ho chcem vidieť!“ Jozuova odpoveď znela: „Nemôžeš Ho vidieť, pretože každé smrteľné oko bude zaslepené pred Jeho slávou.“ Cisár však nebol spokojný s odpoveďou. Nato Jozua vyviedol cisára zo svojho paláca a požiadal ho, aby sa pozrel do Slnka. "To nemôžem!" odpovedal cisár, „slnečné svetlo ma úplne oslepí“. Na to Jozua odpovedal takto: „Nie si schopný hľadiť do svetla Božieho stvorenia, prečo potom čakáš na Božiu majestátnu slávu? Jeho pohľad by ťa zničil.“

Prvý hlavný bod Listu Židom je: láskyplným iniciátorom vzťahov každej doby je sám Boh. Základný dôkaz Božej prítomnosti je, že On hovoril, hovorí a bude hovoriť. Pán hovorí tak, aby jeho vyvolený ľud chápal a cítil Jeho jedinečnú blízkosť. Jeho slovo prichádza v dvoch fázach. V minulosti, teda kedysi. V Starom Zákone Boží ľud zažil tento jedinečný zázrak mnohokrát a rozličným spôsobom. Dve požehnané podoby: mnohokrát a rozličným spôsobom. Pán je mnohotvárný a hojnosť Jeho štedrosti je práve mnohorakosť zjavení. Ľud zakúsil Božiu prítomnosť, a to neobyčajným spôsobom: tak, ako to najviac potreboval. Požehnaní Boží poslovia slúžili Izraelu. Boh dokázal svoju lásku mnohými spôsobmi. Bol prítomný neustále. Bol vždy na blízku. Horiaci ker horel a nezhorel, ale Pán prehovoril k Mojžišovi, svojmu služobníkovi. „Hospodin ukazoval im cestu vo dne oblačným stĺpom a v noci stĺpom ohnivým, aby im svietil“, (II Mojž 13,21) po vyslobodení z Egypta. Veľa vecí hovorili starozákonní otcovia a proroci a vždy to bolo relevantné. Otcovia zahrňajú celý Starý zákon. Proroci, služobníci Pánovi, boli od počiatku, od Mojžiša až po Malachiáša pripravení poučne, príkladmi a prirovnaniami zhrnúť to, čo im bolo zverené. Boh ich poveril úlohou, a tá úloha bola vždy neobyčajná, šitá na mieru pre Izrael. Dal im svoj vlastný odkaz. Všetci boli tlmočníci a Božie slovo bolo publikované v obdobiach, ktoré sa ľuďom zdali nepochopiteľné.

Mnohokrát a rozličným spôsobom hovoriť a robiť svoje veci. Je to typické aj pre ľudí. Skúšame aj my. Vyčerpávame sa práve v štýloch a v rozličných spôsoboch. Metódy nás zaujímajú. Čo sa zaužívalo a čo prinieslo efekt? Energicky sa spúšťame do misie a vo svojej rozmanitosti vyberáme rôzne spôsoby: „Len aby

bolo všetko v poriadku“, a popritom vo vnútri nič nie je v poriadku. Narábame s vlastnými ako Hospodin so svojím ľudom.

Skúšali sme to mnohokrát a neúspešne. Skúšali sme rozličné spôsoby a nevyšlo to. Boli sme tam celý čas a predsa to nemalo žiadny efekt. Chceli sme, išli sme, boli sme prítomní a predsa sa to pokazilo. Koľko sviatkov či všedných dní je za nami, keď sme dali do toho všetko, no výsledok nebol primeraný nášmu výkonu. Stalo sa nám to mnohokrát a mnohými spôsobmi. Boh preto nahradil spôsoby a vlastné skúšania jedným. So skutočným. S vlastným. Zvolil si riešenie, ktoré nie je doplnkom našich životov. Vzal veci do vlastných rúk. Svojho jediného, svojho Syna, poslal na tento svet. Obrátil sa k človeku so skutočným putom lásky. Poslednou možnosťou týchto dní je Ježiš Kristus. On je Ten, kto je jedinečný Boh. Poslal odlesk svojej slávy. Posledná šanca a jediné riešenie pre náš život je Ježiš. Francúzska spisovateľka Mathilde Monnier (1886-1967) to vyjadrila takto: „dar má rovnakú hodnotu ako láska, s ktorou bol vybraný.“

Boh si tiež vybral. Jeho jednorazový a dokonalý dar mal len jeden motív, a tým je láska. A prečo nám Boh dal svoj najväčší dar, ktorým je od večnosti pri Ňom jestvujúcu Ježiš? Prečo JEŽIŠA poslal na túto zem? Odpoveď je jednoduchá: Pretože ňa miluje. Boh je nepochopiteľný pre Jeho činy. Neexistuje iné vysvetlenie. Boh konal z lásky a pre lásku. Poslal ho na zem z lásky. Narodil sa v Betleheme, zomrel na Golgote a každý, kto sa otvorí tejto láske a prijme Krista, je skutočným dedičom. Každý, kto verí, sa od dnešného dňa navždy stáva Božím dieťaťom v Ňom. „Božie vyhlásenie v Betleheme predsa nie je jednorazový príbeh, ktorý bol definitívne uzatvorený pred viac ako dvetisíc rokmi, ale dar, ktorý sme dostali navždy.“ hovorí Martin Luther. Je to pre nás skrze Syna Božieho. Jeho príchod znamená začiatok novej éry, nového sledu udalostí. Toto tu ešte nikdy nebolo.

Kto je Kristus? Dedič a skrze NEHO aj my sme. Boží dedičia a Kristovi spoludedičia. Pánove sľuby sa v Ňom naplnili. Všetky predchádzajúce prorocké a učenia sa v Ňom stali Božím „áno-“m na náš život a pravdivým a spravodlivým skutkom pre náš život. V Jednom sa preukázalo Božie mnohokrát a rozličným spôsobom. Všetci Abrahámovi potomkovia boli a sú v Ňom pozhnaní. Nebeský Otec všetko daroval svojmu Jednorodenému a Svätému Synovi. Vracia sa až k Abrahámovi a dokonca až k Adamovi, aby daroval potomkom bohatstvo a dedičstvo, ktoré Hospodin skrze NEHO vykonal.

Nový Zákon sa začína s Ježišom. Všetko sa práve v Ňom naplnilo. Je božským dieťaťom vekov a období, pretože Jeho slovo je všetko vo všetkom. Jeho prítomnosť na zemi je epochálna. Skutočná zmena sa začína ako výsledok Jeho činov a slov: *„Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium a uzdravovať skrúsených srdcom. Poslal ma vyhlásiť zajatým prepustenie, slepým vrátiť zrak, utláčaných prepustiť a vyhlásiť milostivý rok Pána.“* (Lk 4, 18-19). Sú Ním naplnené prorocké, životy sa obracajú k Pánovi, nasledujte Ho a neustále koná nech je duchovný Izrael plodným svojou službou.

Ježiš všetko tvorí nové, prechádza okolo, kde sa zhovára s dušami, ktoré sa mu poddávajú. Dnes sa môžeme stať dedičom aj my sami a s Ním, s Jediným, môže v nás začať nová zmluva krvi tiecť. Milá sestra! Kristovo dedičstvo všetko zmení a ver mi, že aj dnes hľadáš len stratenú slávu, ktorú môže darovať Pán každému len skrze Krista. Inej cesty niet. Niet iného spôsobu. Niet iným možností, mnohorakých. Drahý brat! Obnoviť, zastrešiť tvoj život vie len Kristus. Kristovo dedičstvo a možnosť nového začiatku patrí aj nám. Všetko čo sme stratili, to, čo sme žili inak, to, čo sme robili inak, to, čo sme zariadili inak, Ježiš to otočí na svoju stranu, na svoju pravú farbu, a povie nám to tu dnes v tomto prostredí: ***„Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som povolať spravodlivých, ale hriešnikov, aby robili pokánie.“***(Lk 5,31-32) Ježiš Kristus prišiel pre teba, volá ťa, aby si bol jeho. Nech Božie jediné riešenie zmení všetko. Boha nikto nikdy nevidel, ale zjavil sa v Ježišovi Kristovi. Jeho liečivá sila a Jeho služba nám sprostredkuje Boží milujúci a bohatý prejav. Boh vo svojom Synovi nám všetko ukázal. To je evanjelium autora Lista Židom: Začnime s Ním odznova, veď sme zakúsili, že mnohokrát a rôznymi spôsobmi sa nič nezmenilo, avšak bohatá prítomnosť Jedného a Jedinečného žehná nám, našej rodine i celému spoločenstvu. Amen.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Chodte a naučte sa, čo to znamená: Milosrdenstvo chcem, a nie obetu. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.“ (Mt 13,9) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 364: „Bože, keď si predstavíme...”